

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VII kadencja

Druk nr 2953

Warszawa, 1 grudnia 2014 r.

Panie i Panowie Posłowie
na Sejm
Rzeczypospolitej Polskiej

Uprzejmie przekazuję wniesiony, na podstawie art. 118 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz art. 2 i art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 24 czerwca 1999 r. o wykonywaniu inicjatywy ustawodawczej przez obywateli, a także na podstawie art. 32 ust. 1 regulaminu Sejmu, **obywatelski projekt ustawy**

- o zmianie ustawy – Prawo budowlane oraz niektórych innych ustaw.

Projekt ustawy został wniesiony zgodnie z postanowieniami art. 7 ust. 2, art. 9 ust. 2 oraz art. 10 ust. 2 ustawy o wykonywaniu inicjatywy ustawodawczej przez obywateli.

Do reprezentowania Komitetu Inicjatywy Ustawodawczej – na podstawie art. 14 ust. 1 ustawy o wykonywaniu inicjatywy ustawodawczej przez obywateli – został wskazany Pan Bartłomiej Piech, a jako osoba uprawniona do jego zastępstwa w pracach nad projektem ustawy wskazany został Pan Tomasz Maciej Terlecki.

MARSZAŁEK SEJMU

(-) Radosław Sikorski

USTAWA

z dnia 2014 r.

o zmianie ustawy - Prawo budowlane oraz niektórych innych ustaw

Art. 1. W ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz. U. z 2013 r. poz. 1409) w art. 29 w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

"4) altan działkowych i obiektów gospodarczych na działkach w rodzinnych ogrodach działkowych o powierzchni zabudowy do 35 m² oraz wysokości do 5 m przy dachach stromych i do 4 m przy dachach płaskich;"

Art. 2. W ustawie z dnia 13 grudnia 2013 r. o rodzinnych ogrodach działkowych (Dz. U. z 2014 r. poz. 40) wprowadza się następujące zmiany:

1) W art. 2 po pkt 9 dodać pkt 9a w brzmieniu:

„9a) altanie działkowej – należy przez to rozumieć wolno stojący budynek rekreacyjno-wypoczynkowy położony na terenie działki w rodzinnym ogrodzie działkowym o powierzchni zabudowy do 35 m² oraz wysokości do 5 m przy dachach stromych i do 4 m przy dachach płaskich;”;

2) w art. 13 ust. 1 i 2 otrzymuje brzmienie:

„ 1. Na terenie działki nie może znajdować się altana działkowa lub obiekt gospodarczy o powierzchni zabudowy przekraczającej powierzchnię określoną w art. 29 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz. U. z 2013 r. poz. 1409 oraz z 2014 r. poz. 40).

2. W przypadku powzięcia informacji, że na terenie działki wybudowano, nadbudowano lub rozbudowano altanę działkową lub inny obiekt z naruszeniem przepisów prawa, stowarzyszenie ogrodowe zgłasza naruszenie do właściwego organu administracji publicznej.”;

3) w art. 36 ust. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) pomimo pisemnego upomnienia nadal korzysta z działki lub altany działkowej w sposób sprzeczny z przepisami ustawy lub regulaminem, niszczy infrastrukturę ogrodową albo wykracza w sposób rażący lub uporczywy przeciwko porządkowi ogrodowemu, czyniąc uciążliwym korzystanie z innych działek lub”.

Art. 3. W ustawie z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2010 r. Nr 95, poz. 613, z późn. zm.) w art. 7:

1) w ust. 1 pkt 12 otrzymuje brzmienie:

„12) położone na terenie rodzinnego ogrodu działkowego: grunty, altany działkowe i obiekty gospodarcze o powierzchni zabudowy do 35 m² oraz budynki stanowiące infrastrukturę ogrodową, w rozumieniu ustawy z dnia 13 grudnia 2013 r. o rodzinnych ogrodach działkowych (Dz. U. z 2014 r. poz. 40), z wyjątkiem zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej;”

Art. 4. Do spraw wszczętych a niezakończonych do dnia wejścia w życie ustawy stosuje się przepisy niniejszej ustawy.

Art. 5. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Uzasadnienie

Potrzeba nowelizacji prawa regulującego zasady wznoszenia na terenie działek w rodzinnych ogrodach działkowych niewielkich domków rekreacyjno – wypoczynkowych, zwanych altanami, podyktowana jest koniecznością ochrony kilkuset tysięcy obywateli przed negatywnymi konsekwencjami braku precyzji dotychczasowych zapisów ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane.

Kwestię wznoszenia na terenie działek w ROD obiektów budowlanych reguluje obecnie art. 29 ust. 1 pkt 4 prawa budowlanego, zgodnie z którym *„Pozwolenia na budowę nie wymaga (-) budowa altan i obiektów gospodarczych na działkach w rodzinnych ogrodach działkowych o powierzchni zabudowy do 35 m² oraz wysokości do 5 m przy dachach stromych i do 4 m przy dachach płaskich”*;

Jak wynika z orzeczenia Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 9 stycznia 2014r. (sygn. akt II OSK 1875/12), lakoniczność powyższej regulacji, w szczególności brak legalnej definicji pojęcia „altana”, powoduje, że przy wykładni tego przepisu konieczne jest posłużenie się definicją pojęcia „altana” ze słownika języka polskiego. W konsekwencji, zdaniem NSA, przez „altanę” w rozumieniu prawa budowlanego *„należy rozumieć budowlę o lekkiej konstrukcji, często ażurowej, stawianą w ogrodzie, przeznaczoną do wypoczynku i ochrony przez słońcem i deszczem”*. Wykładnia ta spowodowała, iż wobec działkowca, który wznosił na terenie działki w ROD obiekt o wymiarach zgodnych z art. 29 ust. 1 pkt 4 prawa budowlanego, jednakże o konstrukcji niezgodnej z w/w definicją, orzeczono nakaz rozbiórki.

W skali kraju altany na działkach w ROD posiada około 900 000 działkowców. W zdecydowanej większości przypadków są one obiektami nie odpowiadającymi definicji przyjętej przez NSA. W powszechnie panującym wśród działkowców przekonaniu, z dotychczasowych zapisów prawa budowlanego wynikało bowiem, że przy wznoszeniu altany jedynym kryterium, którego musieli przestrzegać, były wymiary obiektu, zaś całkowicie obojętna była kwestia technologia ich budowy. Stąd należy szacować, że w świetle wykładni poczynionej przez NSA, bez zmiany obecnie obowiązującego prawa zarzut dopuszczenia się samowoli budowlanej może być postawiony nawet 900 000 działkowców.

Celem proponowanej nowelizacji jest zatem doprecyzowanie zapisów prawa budowlanego w zakresie regulacji odnoszących się do budownictwa na działkach w ROD oraz zabezpieczenie działkowców przed negatywnymi konsekwencjami dotychczasowych

uchybień legislacyjnych, na których zaistnienie pośrednio uwagę zwrócił NSA. Działanie to pozwoli uniknąć w przyszłości wątpliwości, co do legalności postępowania osób wznoszących altany na działkach oraz oddali ryzyko masowego wszczynania postępowań w/s rozbiórki już istniejących altan, które działkowcy wznosili w uzasadnionym przeświadczeniu o działaniu zgodnym z prawem.

Należy zaznaczyć, że sytuacja, w jakiej znalazła się liczna grupa obywateli będących właścicielami obiektów nie spełniających kryteriów „altan” określonych w wyroku NSA, jest następstwem nieprecyzyjności zapisów prawa budowlanego, a nie ich winy. Stąd obciążanie ich negatywnymi konsekwencjami w postaci nakazu rozbiórki naruszałoby zasadę ochrony zaufania obywatela do państwa i do prawa, zwaną też zasadą lojalności państwa do obywatela. Zasada ta wyraża się w postulatcie takiego stanowienia i stosowania prawa, by nie stawało się ono swoistą pułapką dla obywatela i aby mógł on układać swoje sprawy w zaufaniu, iż nie naraża się na prawne skutki, których nie mógł przewidzieć w momencie podejmowania decyzji i działań oraz w przekonaniu, iż jego działania podejmowane zgodnie z obowiązującym prawem będą także w przyszłości uznawane przez porządek prawny.

Za proponowaną w nowelizacji koncepcją ochrony praw działkowców przemawia również to, iż dokonana przez NSA interpretacja art. 29 ust 1 pkt 4 prawa budowlanego wydaje się być sprzeczna z intencją ustawodawcy. Istnieją bowiem przesłanki, by uznać, iż wbrew ustaleniom poczynionym przez NSA, potoczne znaczenie pojęcia „altana” używanego w kontekście ogrodów działkowych, jest odmienne od definicji przywołanej w orzeczeniu. Za powyższym poglądem przemawiają zarówno okoliczności faktyczne, jak i argumenty historyczne.

Po pierwsze, trudno za racjonalny przyjąć pogląd, że ok. 900 000 działkowców (w praktyce prawie 100 % obywateli, będących adresatami normy zapisanej w art. 29 ust 1 pkt 4 prawa budowlanego) świadomie dopuściło się samowoli budowlanej. Zdecydowanie bardziej uzasadnione wydaje się, iż w ich wyobrażeniu obiekty, które wzniesli na działkach, odpowiadają potocznemu znaczeniu słowa „altana” użytego w kontekście ogrodów działkowych. Okoliczność ta uzasadnia więc twierdzenie, iż używając pojęcia „altana” w tym konkretnym przepisie, ustawodawca mógł mieć na myśli zupełnie inną kategorię obiektów, niż przyjął to NSA. Pogląd ten wydaje się być tym bardziej prawidłowy, jeżeli prześledzi się historię regulacji prawnych odnoszących się do obiektów budowanych na działkach w ogrodach działkowych.

Tradycja ogrodnictwa działkowego na ziemiach polskich sięga XIX wieku. Od samego początku ogrody były pomyślane jako forma wsparcia dla najuboższych warstw społeczeństwa. Tereny przeznaczone pod ogrody, nierzadko zdegradowane i mało atrakcyjne, dzielono na niewielkie skrawki ziemi i przydzielano konkretnym rodzinom,

które własnym wysiłkiem zagospodarowywały działki. Służyły one przede wszystkim pozyskiwaniu warzyw i owoców oraz jako miejsca wypoczynku.

Sposób korzystania z działek determinował ich wyposażenie. Pracochłonność upraw oraz funkcja rekreacyjna działki powodowały, iż czas przebywania działkowców w ogrodach nierzadko wynosił cały dzień, a nawet dłużej. W konsekwencji naturalnym stało się wyposażanie ich w niewielkie domki służące jako miejsca schronienia przed deszczem, przygotowania posiłków, przechowania narzędzi, a nierzadko również noclegów podczas kilkudniowych pobytów. Przez bardzo długi okres kwestia wznoszenia tych domków nie była poddana szczególnym regulacjom prawa powszechnie obowiązującego. Normowały ją przepisy porządkowe uchwalane przez samych działkowców, tzw. regulaminy ogrodowe. To właśnie w tych aktach niewielkie domki wznoszone na działkach zaczęto nazywać altanami.

Specyfika organizacji ruchu ogrodnictwa działkowego w Polsce w okresie powojennym, gdzie teoretycznie wszystkie ówczesne pracownicze ogrody działkowe funkcjonowały w ramach jednej struktury organizacyjnej, sprawiła, iż nazewnictwo stosowane w aktach prawa „wewnątrzogrodowego” zaczęło przenikać do prawa powszechnie obowiązującego. Efektem było przypisanie w aktach prawnych pojęciu „altana” używanemu w kontekście ogrodów działkowych znaczenia, które od lat miało ono w środowisku działkowców – tj. niewielkich domków rekreacyjnych. Przejawem zjawiska były chociażby zapisy Rozporządzenia Ministra Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska z dnia 20 lutego 1975 r. w sprawie nadzoru urbanistyczno-budowlanego (Dz. U. Nr 8, poz. 48 ze zm.). W § 44 ust. 2 pkt 1 tego rozporządzenia, wśród robót budowlanych, na których przeprowadzenie nie wymagane było uzyskanie pozwolenia na budowę, wskazano „budowę altanek nie przystosowanych do stałego zamieszkania na działkach w pracowniczych ogrodach działkowych”.

Rozporządzenie to nie określało wprawdzie w stosunku do altanek warunków, co do powierzchni i wysokości lub technologii budowy, ale z punktu widzenia interpretacji przepisu w kontekście znaczenia słowa „altanka”, niezmiernie istotne było dodanie zastrzeżenia, że altanki nie mogły być przystosowane do stałego zamieszkiwania. Zamieszczenie tego zastrzeżenia w sposób oczywisty wskazuje, iż znaczenie przypisane pojęciu „altanki” w przedmiotowym przepisie, nie pokrywało się ze znaczeniem wyinterpretowanym przez NSA w orzeczeniu z dnia 9 stycznia 2014r. Gdyby było inaczej, to wprowadzanie zakazu dostosowywania altanek do stałego zamieszkiwania byłoby zabiegiem legislacyjnym pozbawionym sensu. Obiektów o lekkiej, ażurowej konstrukcji nie sposób bowiem przystosować do stałego zamieszkania, po takim zabiegu automatycznie traciłyby bowiem przymiot altanki.

Na przypisanie przez ustawodawcę pojęciu „altany” znaczenia odmiennego od wyinterpretowanego przez NSA pośrednio wskazują również ostatnie zmiany

wprowadzone do ustawy prawo budowlane. Mianowicie ustawą z dnia 13 grudnia 2013r. o rodzinnych ogrodach działkowych Sejm zwiększył dopuszczalną powierzchnię zabudowy altan w rodzinnych ogrodach działkowych na terenie miast z 25 do 35m². Trudno sobie wyobrazić, aby racjonalny ustawodawca uznał za celowe i uzasadnione potrzebami społecznymi zwiększenie powierzchni altan (w kształcie przypisanym im przez NSA) do tak imponujących rozmiarów. Dla każdego, kto posiada chociaż minimalne doświadczenie w przedmiocie funkcjonowania ogrodów działkowych, jest oczywistym, że tego rodzaju budowle na działkach o pow. 300-500m² w praktyce nie występują, bo nie mają żadnego uzasadnienia. Zmiana ta staje się logiczna wyłącznie w przypadku przyjęcia, iż intencją ustawodawcy było zwiększenie powierzchni zabudowy altan rozumianych jako domki rekreacyjne.

Przedłożona nowelizacja ma więc w istocie charakter doprecyzowania dotychczasowych zapisów prawa, a nie zmiany obowiązujących rozwiązań. Proponuje się aby do porządku prawnego obok dotychczasowego pojęcia „altany” wprowadzić nową kategorię „altany działkowej” – niewielkiego domu wznoszonego na terenach rodzinnych ogrodów działkowych. Jego budowa odbywałaby się na zasadach stosowanych dotychczas do altan, o których mowa w art. 29 ust. 1 pkt 4 prawa budowlanego (art. 1 projektu). Definicja „altany działkowej” zostałaby zamieszczona w ustawie z dnia 13 grudnia 2013r. o rodzinnych ogrodach działkowych, który to akt z założenia ma kompleksowo regulować kwestie odnoszące się do dziedziny życia jaką jest ogrodnictwo działkowe. Ponadto w ustawie o rodzinnych ogrodach działkowych nastąpiłaby zmiana nazewnictwa – występujące w niej pojęcie „altany” zastąpiłoby pojęcie „altany działkowej” (art. 2 projektu). Analogiczna zmiana nastąpiłaby również w kolejnej ustawie objętej nowelizacją, tj. ustawie z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2010 r. Nr 95, poz. 613, z późn. zm.) (art. 3 projektu).

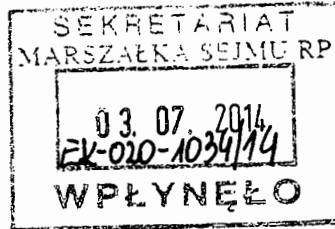
Niniejszy projekt nie spowoduje negatywnych skutków finansowych dla budżetu państwa, ani jednostek samorządu terytorialnego. W szczególności proponowane rozwiązania nie spowodują uszczuplenia dochodów budżetów państwa oraz jednostek samorządu terytorialnego z powodu zwolnień podatkowych wynikających z przepisu, którego nowelizację proponuje się w art. 3 projektu. Proponowana zmiana, z finansowego punktu widzenia, będzie indyferentna.

Projekt nie pociąga za sobą negatywnych skutków społecznych, a wręcz służy zabezpieczeniu przed takowymi. Dzięki wprowadzonej zmianie kilkaset tysięcy rodzin działkowców uniknie ryzyka objęcia nakazem rozbiórki wobec obiektów, których legalność może być zakwestionowana wyłącznie w związku z wątpliwościami interpretacyjnymi wynikającymi z nieprecyzyjnych zapisów zawartych w dotychczasowej ustawie.

Zagadnienia objęte niniejszym projektem nie stanowią przedmiotu regulacji prawa wspólnotowego.

Warszawa dn. 3 lipca 2014r.

Komitet Inicjatywy Ustawodawczej
„STOP ROZBIÓRKOM ALTAN”
Projekt ustawy o zmianie ustawy - Prawo budowlane
oraz niektórych innych ustaw
ul. Bobrowiecka 1
00-728 Warszawa
tel. 22 101 3444.

Marszałek Sejmu RP
Pani Ewa Kopacz

Szanowna Pani Marszałek

W imieniu Komitetu Inicjatywy Ustawodawczej „STOP ROZBIÓRKOM ALTAN” Projekt ustawy o zmianie ustawy - Prawo budowlane oraz niektórych innych ustaw, działając jako pełnomocnik Komitetu, na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 24 czerwca 1999r. o wykonywaniu inicjatywy ustawodawczej przez obywateli, zawiadamiam o utworzeniu Komitetu Inicjatywy Ustawodawczej.

Jednocześnie, zgodnie z art. 6 ust. 2 w/w ustawy, wskazuję:

1. **Pełna nazwa Komitetu:** Komitet Inicjatywy Ustawodawczej „STOP ROZBIÓRKOM ALTAN” Projekt ustawy o zmianie ustawy - Prawo budowlane oraz niektórych innych ustaw.

2. **Adres Komitetu:** ul. Bobrowiecka 1, 00-728 Warszawa,

3. **Dane 15 obywateli polskich, którzy przystąpili do Komitetu:**

- Eugeniusz Antoni Kondracki, zam.

- Bartłomiej Piech, zam.

- Tomasz Maciej Terlecki, zam.

- Janusz Moszkowski, zam.

- Zdzisław Tadeusz Śliwa, zam.

- Marian Pasiński, zam.

- Tadeusz Jarzębak, zam.

- Stanisław Chodak, zam.

- Barbara Bogusława Kokot, zam.

- Czesław Smoczyński, zam.

- Agnieszka Sycz, zam.

- Antoni Pyszard Kostrzewa, zam.

KANCELARIA SEJMU
Wydział Budowlany

03.07.2014

- Halina Ewa Kmieciak, zam.
- Stanisław Zawadka, zam.
- Józef Noski, zam.

4. Dane pełnomocnika Komitetu:

Bartłomiej Piech zam.

5. Dane zastępcy pełnomocnika Komitetu:

Tomasz Maciej Terlecki zam.

Ponadto do niniejszego zawiadomienia załączam:

- oświadczenia pierwszych 15 osób o przystąpieniu do Komitetu,
- pisemne oświadczenie pierwszych 15 osób tworzących Komitet o powołaniu pełnomocnika i zastępcy pełnomocnika Komitetu,
- Projekt ustawy o zmianie ustawy - Prawo budowlane oraz niektórych innych ustaw z uzasadnieniem,
- wykaz 1500 podpisów obywateli popierających projekt ustawy.

Pełnomocnik Komitetu

Bartłomiej Piech

Warszawa, 7 lipca 2014 r.

BIURO
PRAWNE I SPRAW PRACOWNICZYCH

BPSP-020-6(2)/14

Pan
Piotr KĘDZIORA
Dyrektor
Biura Legislacyjnego

W związku z wniesieniem w dniu 3 lipca 2014 r. do Marszałka Sejmu zawiadomienia o utworzeniu Komitetu Inicjatywy Ustawodawczej „STOP ROZBIÓRKOM ALTAN” Projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo budowlane oraz niektórych innych ustaw, na podstawie § 4 ust 2 pkt 2 zarządzenia nr 16 Szefa Kancelarii Sejmu z dnia 25 września 2000 r. w sprawie określenia trybu postępowania w Kancelarii Sejmu dotyczącego inicjatywy ustawodawczej obywateli, zwracam się z uprzejmą prośbą o wydanie opinii czy załączony projekt ustawy, spełnia wymogi zawarte w Konstytucji i Regulaminie Sejmu (zgodnie z art. 4 ust 1 ustawy z dnia 24 czerwca 1999 r. o wykonywaniu inicjatywy ustawodawczej przez obywateli – Dz. U. Nr 62, poz. 688).

Ze względu na krótki termin do wydania stosownego postanowienia przez Marszałka Sejmu, wynikający z art. 6 ust. 4 i 5 ustawy o wykonywaniu inicjatywy ustawodawczej przez obywateli, uprzejmie proszę o wydanie opinii do dnia **10 lipca br.**

Załącz.: 1.

DYREKTOR
Biura Prawnego i Spraw Pracowniczych
Michał Staw
Michał Talago-Sławoj

USTAWA

z dnia 2014 r.

o zmianie ustawy - Prawo budowlane oraz niektórych innych ustaw

Art. 1. W ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz. U. z 2013 r. poz. 1409) w art. 29 w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

"4) altan działkowych i obiektów gospodarczych na działkach w rodzinnych ogrodach działkowych o powierzchni zabudowy do 35 m² oraz wysokości do 5 m przy dachach stromych i do 4 m przy dachach płaskich;"

Art. 2. W ustawie z dnia 13 grudnia 2013 r. o rodzinnych ogrodach działkowych (Dz. U. z 2014 r. poz. 40) wprowadza się następujące zmiany:

1) W art. 2 po pkt 9 dodać pkt 9a w brzmieniu:

„9a) altanie działkowej – należy przez to rozumieć wolno stojący budynek rekreacyjno-wypoczynkowy położony na terenie działki w rodzinnym ogrodzie działkowym o powierzchni zabudowy do 35 m² oraz wysokości do 5 m przy dachach stromych i do 4 m przy dachach płaskich; ”;

2) w art. 13 ust. 1 i 2 otrzymuje brzmienie:

„ 1. Na terenie działki nie może znajdować się altana działkowa lub obiekt gospodarczy o powierzchni zabudowy przekraczającej powierzchnię określoną w art. 29 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz. U. z 2013 r. poz. 1409 oraz z 2014 r. poz. 40).

2. W przypadku powzięcia informacji, że na terenie działki wybudowano, nadbudowano lub rozbudowano altanę działkową lub inny obiekt z naruszeniem przepisów prawa, stowarzyszenie ogrodowe zgłasza naruszenie do właściwego organu administracji publicznej.”;

3) w art. 36 ust. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) pomimo pisemnego upomnienia nadal korzysta z działki lub altany działkowej w sposób sprzeczny z przepisami ustawy lub regulaminem, niszczy infrastrukturę ogrodową albo wykracza w sposób rażący lub uporczywy przeciwko porządkowi ogrodowemu, czyniąc uciążliwym korzystanie z innych działek lub”.

Art. 3. W ustawie z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2010 r. Nr 95, poz. 613, z późn. zm.) w art. 7:

1) w ust. 1 pkt 12 otrzymuje brzmienie:

„12) położone na terenie rodzinnego ogrodu działkowego: grunty, altany działkowe i obiekty gospodarcze o powierzchni zabudowy do 35 m² oraz budynki stanowiące infrastrukturę ogrodową, w rozumieniu ustawy z dnia 13 grudnia 2013 r. o rodzinnych ogrodach działkowych (Dz. U. z 2014 r. poz. 40), z wyjątkiem zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej;"

Art. 4. Do spraw wszczętych a niezakończonych do dnia wejścia w życie ustawy stosuje się przepisy niniejszej ustawy.

Art. 5. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Uzasadnienie

Potrzeba nowelizacji prawa regulującego zasady wznoszenia na terenie działek w rodzinnych ogrodach działkowych niewielkich domków rekreacyjno – wypoczynkowych, zwanych altanami, podyktowana jest koniecznością ochrony kilkuset tysięcy obywateli przed negatywnymi konsekwencjami braku precyzji dotychczasowych zapisów ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane.

Kwestię wznoszenia na terenie działek w ROD obiektów budowlanych reguluje obecnie art. 29 ust. 1 pkt 4 prawa budowlanego, zgodnie z którym *„Pozwolenia na budowę nie wymaga (-) budowa altan i obiektów gospodarczych na działkach w rodzinnych ogrodach działkowych o powierzchni zabudowy do 35 m² oraz wysokości do 5 m przy dachach stromych i do 4 m przy dachach płaskich”*;

Jak wynika z orzeczenia Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 9 stycznia 2014r. (sygn. akt II OSK 1875/12), lakoniczność powyższej regulacji, w szczególności brak legalnej definicji pojęcia „altana”, powoduje, że przy wykładni tego przepisu konieczne jest posłużenie się definicją pojęcia „altana” ze słownika języka polskiego. W konsekwencji, zdaniem NSA, przez „altanę” w rozumieniu prawa budowlanego *„należy rozumieć budowlę o lekkiej konstrukcji, często ażurowej, stawianą w ogrodzie, przeznaczoną do wypoczynku i ochrony przez słońcem i deszczem”*. Wykładnia ta spowodowała, iż wobec działkowca, który wznosił na terenie działki w ROD obiekt o wymiarach zgodnych z art. 29 ust. 1 pkt 4 prawa budowlanego, jednakże o konstrukcji niezgodnej z w/w definicją, orzeczono nakaz rozbiórki.

W skali kraju altany na działkach w ROD posiada około 900 000 działkowców. W zdecydowanej większości przypadków są one obiektami nie odpowiadającymi definicji przyjętej przez NSA. W powszechnie panującym wśród działkowców przekonaniu, z dotychczasowych zapisów prawa budowlanego wynikało bowiem, że przy wznoszeniu altany jedynym kryterium, którego musieli przestrzegać, były wymiary obiektu, zaś całkowicie obojętna była kwestia technologia ich budowy. Stąd należy szacować, że w świetle wykładni poczynionej przez NSA, bez zmiany obecnie obowiązującego prawa zarzut dopuszczenia się samowoli budowlanej może być postawiony nawet 900 000 działkowców.

Celem proponowanej nowelizacji jest zatem doprecyzowanie zapisów prawa budowlanego w zakresie regulacji odnoszących się do budownictwa na działkach w ROD oraz zabezpieczenie działkowców przed negatywnymi konsekwencjami dotychczasowych

uchybień legislacyjnych, na których zaistnienie pośrednio uwagę zwrócił NSA. Działanie to pozwoli uniknąć w przyszłości wątpliwości, co do legalności postępowania osób wznoszących altany na działkach oraz oddali ryzyko masowego wszczynania postępowań w/s rozbiórki już istniejących altan, które działkowcy wznosili w uzasadnionym przeświadczeniu o działaniu zgodnym z prawem.

Należy zaznaczyć, że sytuacja, w jakiej znalazła się liczna grupa obywateli będących właścicielami obiektów nie spełniających kryteriów „altan” zakreślonych w wyroku NSA, jest następstwem nieprecyzyjności zapisów prawa budowlanego, a nie ich winy. Stąd obciążanie ich negatywnymi konsekwencjami w postaci nakazu rozbiórki naruszałoby zasadę ochrony zaufania obywatela do państwa i do prawa, zwaną też zasadą lojalności państwa do obywatela. Zasada ta wyraża się w postulacie takiego stanowienia i stosowania prawa, by nie stawało się ono swoistą pułapką dla obywatela i aby mógł on układać swoje sprawy w zaufaniu, iż nie naraża się na prawne skutki, których nie mógł przewidzieć w momencie podejmowania decyzji i działań oraz w przekonaniu, iż jego działania podejmowane zgodnie z obowiązującym prawem będą także w przyszłości uznawane przez porządek prawny.

Za proponowaną w nowelizacji koncepcją ochrony praw działkowców przemawia również to, iż dokonana przez NSA interpretacja art. 29 ust 1 pkt 4 prawa budowlanego wydaje się być sprzeczna z intencją ustawodawcy. Istnieją bowiem przesłanki, by uznać, iż wbrew ustaleniom poczynionym przez NSA, potoczne znaczenie pojęcia „altana” używanego w kontekście ogrodów działkowych, jest odmienne od definicji przywołanej w orzeczeniu. Za powyższym poglądem przemawiają zarówno okoliczności faktyczne, jak i argumenty historyczne.

Po pierwsze, trudno za racjonalny przyjąć pogląd, że ok. 900 000 działkowców (w praktyce prawie 100 % obywateli, będących adresatami normy zapisanej w art. 29 ust 1 pkt 4 prawa budowlanego) świadomie dopuściło się samowoli budowlanej. Zdecydowanie bardziej uzasadnione wydaje się, iż w ich wyobrażeniu obiekty, które wzniesli na działkach, odpowiadają potocznemu znaczeniu słowa „altana” użytego w kontekście ogrodów działkowych. Okoliczność ta uzasadnia więc twierdzenie, iż używając pojęcia „altana” w tym konkretnym przepisie, ustawodawca mógł mieć na myśli zupełnie inną kategorię obiektów, niż przyjął to NSA. Pogląd ten wydaje się być tym bardziej prawidłowy, jeżeli prześledzi się historię regulacji prawnych odnoszących się do obiektów budowanych na działkach w ogrodach działkowych.

Tradycja ogrodnictwa działkowego na ziemiach polskich sięga XIX wieku. Od samego początku ogrody były pomyślane jako forma wsparcia dla najuboższych warstw społeczeństwa. Tereny przeznaczone pod ogrody, nierzadko zdegradowane i mało atrakcyjne, dzielono na niewielkie skrawki ziemi i przydzielano konkretnym rodzinom,

które własnym wysiłkiem zagospodarowywały działki. Służyły one przede wszystkim pozyskiwaniu warzyw i owoców oraz jako miejsca wypoczynku.

Sposób korzystania z działek determinował ich wyposażenie. Pracochłonność upraw oraz funkcja rekreacyjna działki powodowały, iż czas przebywania działkowców w ogrodach nierzadko wynosił cały dzień, a nawet dłużej. W konsekwencji naturalnym stało się wyposażenie ich w niewielkie domki służące jako miejsca schronienia przed deszczem, przygotowania posiłków, przechowania narzędzi, a nierzadko również noclegów podczas kilkudniowych pobytów. Przez bardzo długi okres kwestia wznoszenia tych domków nie była poddana szczególnym regulacjom prawa powszechnie obowiązującego. Normowały ją przepisy porządkowe uchwalane przez samych działkowców, tzw. regulaminy ogrodowe. To właśnie w tych aktach niewielkie domki wznoszone na działkach zaczęto nazywać altanami.

Specyfika organizacji ruchu ogrodnictwa działkowego w Polsce w okresie powojennym, gdzie teoretycznie wszystkie ówczesne pracownicze ogrody działkowe funkcjonowały w ramach jednej struktury organizacyjnej, sprawiła, iż nazewnictwo stosowane w aktach prawa „wewnątrzogrodowego” zaczęło przenikać do prawa powszechnie obowiązującego. Efektem było przypisanie w aktach prawnych pojęciu „altana” używanemu w kontekście ogrodów działkowych znaczenia, które od lat miało ono w środowisku działkowców – tj. niewielkich domków rekreacyjnych. Przejawem zjawiska były chociażby zapisy Rozporządzenia Ministra Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska z dnia 20 lutego 1975 r. w sprawie nadzoru urbanistyczno-budowlanego (Dz. U. Nr 8, poz. 48 ze zm.). W § 44 ust. 2 pkt 1 tego rozporządzenia, wśród robót budowlanych, na których przeprowadzenie nie wymagane było uzyskanie pozwolenia na budowę, wskazano „*budowę altanek nie przystosowanych do stałego zamieszkania na działkach w pracowniczych ogrodach działkowych*”.

Rozporządzenie to nie określało wprawdzie w stosunku do altanek warunków, co do powierzchni i wysokości lub technologii budowy, ale z punktu widzenia interpretacji przepisu w kontekście znaczenia słowa „altanka”, niezmiernie istotne było dodanie zastrzeżenia, że altanki nie mogły być przystosowane do stałego zamieszkiwania. Zamieszczenie tego zastrzeżenia w sposób oczywisty wskazuje, iż znaczenie przypisane pojęciu „altanki” w przedmiotowym przepisie, nie pokrywało się ze znaczeniem wyinterpretowanym przez NSA w orzeczeniu z dnia 9 stycznia 2014r. Gdyby było inaczej, to wprowadzanie zakazu dostosowywania altanek do stałego zamieszkiwania byłoby zabiegiem legislacyjnym pozbawionym sensu. Obiektów o lekkiej, ażurowej konstrukcji nie sposób bowiem przystosować do stałego zamieszkania, po takim zabiegu automatycznie traciłyby bowiem przymiot altanki.

Na przypisanie przez ustawodawcę pojęciu „altany” znaczenia odmiennego od wyinterpretowanego przez NSA pośrednio wskazują również ostatnie zmiany

wprowadzone do ustawy prawo budowlane. Mianowicie ustawą z dnia 13 grudnia 2013r. o rodzinnych ogrodach działkowych Sejm zwiększył dopuszczalną powierzchnię zabudowy altan w rodzinnych ogrodach działkowych na terenie miast z 25 do 35m². Trudno sobie wyobrazić, aby racjonalny ustawodawca uznał za celowe i uzasadnione potrzebami społecznymi zwiększenie powierzchni altan (w kształcie przypisanym im przez NSA) do tak imponujących rozmiarów. Dla każdego, kto posiada chociaż minimalne doświadczenie w przedmiocie funkcjonowania ogrodów działkowych, jest oczywistym, że tego rodzaju budowle na działkach o pow. 300-500m² w praktyce nie występują, bo nie mają żadnego uzasadnienia. Zmiana ta staje się logiczna wyłącznie w przypadku przyjęcia, iż intencją ustawodawcy było zwiększenie powierzchni zabudowy altan rozumianych jako domki rekreacyjne.

Przedłożona nowelizacja ma więc w istocie charakter doprecyzowania dotychczasowych zapisów prawa, a nie zmiany obowiązujących rozwiązań. Proponuje się aby do porządku prawnego obok dotychczasowego pojęcia „altany” wprowadzić nową kategorię „altany działkowej” – niewielkiego domu wznoszonego na terenach rodzinnych ogrodów działkowych. Jego budowa odbywałaby się na zasadach stosowanych dotychczas do altan, o których mowa w art. 29 ust. 1 pkt 4 prawa budowlanego (art. 1 projektu). Definicja „altany działkowej” zostałaaby zamieszczona w ustawie z dnia 13 grudnia 2013r. o rodzinnych ogrodach działkowych, który to akt z założenia ma kompleksowo regulować kwestie odnoszące się do dziedziny życia jaką jest ogrodnictwo działkowe. Ponadto w ustawie o rodzinnych ogrodach działkowych nastąpiłaby zmiana nazewnictwa – występujące w niej pojęcie „altany” zastąpiłoby pojęcie „altany działkowej” (art. 2 projektu). Analogiczna zmiana nastąpiłaby również w kolejnej ustawie objętej nowelizacją, tj. ustawie z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2010 r. Nr 95, poz. 613, z późn. zm.) (art. 3 projektu).

Niniejszy projekt nie spowoduje negatywnych skutków finansowych dla budżetu państwa, ani jednostek samorządu terytorialnego. W szczególności proponowane rozwiązania nie spowodują uszczuplenia dochodów budżetów państwa oraz jednostek samorządu terytorialnego z powodu zwolnień podatkowych wynikających z przepisu, którego nowelizację proponuje się w art. 3 projektu. Proponowana zmiana, z finansowego punktu widzenia, będzie indyferentna.

Projekt nie pociąga za sobą negatywnych skutków społecznych, a wręcz służy zabezpieczeniu przed takowymi. Dzięki wprowadzonej zmianie kilkaset tysięcy rodzin działkowców uniknie ryzyka objęcia nakazem rozbiórki wobec obiektów, których legalność może być zakwestionowana wyłącznie w związku z wątpliwościami interpretacyjnymi wynikającymi z nieprecyzyjnych zapisów zawartych w dotychczasowej ustawie.

Zagadnienia objęte niniejszym projektem nie stanowią przedmiotu regulacji prawa wspólnotowego.

Warszawa, dnia 10 lipca 2014 r.

BL – 020 – 37/14

Wpłynęło do:
Biura Prawnego i Spraw Pracowniczych
Dnia 10.07.2014
Nr. BPS-020-6(3)/14

Pan mce, B. Ounfueh
Pan A. de Vacqueset
Pan K. Napierkowski

Michał Talaga-Stawoj

Dyrektor 25.07.10

Biura Prawnego

i Spraw Pracowniczych

MS

W odpowiedzi na pismo z dnia 7 lipca 2014 r. L.Dz. BPSP-020-6(2)/14 w sprawie projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo budowlane oraz niektórych innych ustaw przedkładanego w ramach inicjatywy obywatelskiej przez Komitet Inicjatywy Ustawodawczej „STOP ROZBIÓRKOM ALTAN”, Biuro Legislacyjne przedstawia następujące uwagi dotyczące spełniania przez powyższy projekt ustawy i jego uzasadnienie wymagań formalnych zawartych w Konstytucji i regulaminie Sejmu.

Projekt zakłada wprowadzenie definicji pojęcia „altany działkowej” w ustawie z dnia 13 grudnia 2013 r. o rodzinnych ogrodach działkowych oraz rozszerzenie tej definicji na gruncie obowiązującej dotychczas definicji „altany” zawartej w art. 29 w ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane.

Dołączone do projektu uzasadnienie spełnia wymagania zawarte w art. 34 ust. 2 regulaminu Sejmu.

Stosownie do art. 34 ust. 3 regulaminu Sejmu uzasadnienie powinno zawierać wyniki przeprowadzonych konsultacji oraz informacje o przedstawionych wariantach i opiniach. W dołączonym do projektu ustawy uzasadnieniu wnioskodawca nie wskazał na przeprowadzone konsultacje z uprawnionymi podmiotami. Ze względu na przedmiot regulacji przedstawiony projekt ustawy podlega opiniowaniu przez następujące podmioty:

- Sąd Najwyższy – na podstawie art. 1 pkt 3 ustawy z dnia 23 listopada 2002 r. o Sądzie Najwyższym;

- Prokuratora Generalnego – na podstawie art. 3 ust. 1 pkt 9 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze;
- Naczelną Radę Adwokacką – na podstawie art. 58 pkt 9 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze;
- Krajową Radę Radców Prawnych – na podstawie art. 60 pkt 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych;
- Narodowy Bank Polski – na podstawie art. 21 pkt 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o Narodowym Banku Polskim;
- Krajową Radę Doradców Podatkowych – na podstawie art. 56 ust. 2 pkt 7 ustawy z dnia 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym;
- Krajową Radę Biegłych Rewidentów – na podstawie art. 21 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 7 maja 2009 r. o biegłych rewidentach i ich samorządzie, podmiotach uprawnionych do badania sprawozdań finansowych oraz o nadzorze publicznym;
- izby gospodarcze – na podstawie art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 30 maja 1989 r. o izbach gospodarczych, w szczególności z Krajową Izbą Gospodarczą.

Należy jednak zwrócić uwagę, iż Sąd Najwyższy w uzasadnieniu postanowienia z dnia 9 września 2010 r. (sygn. akt III SO 16/10) wskazał, że przepis art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 24 czerwca 1999 r. o wykonywaniu inicjatywy ustawodawczej przez obywateli powinien być interpretowany literalnie, tzn. jako odnoszący się jedynie do projektu ustawy, nie zaś do jego uzasadnienia. Prowadzi to do wniosku, zawartego wprost w uzasadnieniu przedmiotowego postanowienia, że kwestia przedstawienia wymaganych ustawowo opinii w ogóle nie powinna podlegać ocenie na etapie badania czy zawiadomienie o utworzeniu komitetu inicjatywy ustawodawczej spełnia wymagania formalne.

Pogląd Sądu w tej sprawie ma istotne znaczenie z punktu widzenia oceny obywatelskiego projektu ustawy i dołączonego do niego uzasadnienia pod kątem wymogów regulaminowych.

W związku z powyższym, nie wchodząc w polemikę ze stanowiskiem Sądu Najwyższego, należy uznać, że na tym etapie procedury projekt przedkładany przez wnioskodawców nie musi spełniać wymagań, o których mowa w art.

34 ust. 2 i 3 regulaminu Sejmu, z wyjątkiem wymogu przedstawienia skutków finansowych wykonania ustawy, co wynika wprost z Konstytucji.

Analizowany projekt ustawy należy obligatoryjnie skierować do pierwszego czytania na posiedzeniu Sejmu, zgodnie z art. 13 ustawy z dnia 24 czerwca 1999 r. o wykonywaniu inicjatywy ustawodawczej przez obywateli.

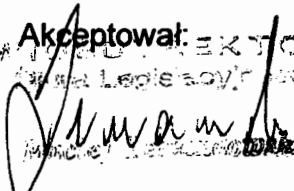
Ponadto projekt ustawy zawiera uchybienia o charakterze legislacyjnym, które będą mogły zostać usunięte w toku dalszego postępowania legislacyjnego w Sejmie.

Opracował:

Jacek Pędzisz

mł. spec. ds. legislacji

Akceptował:

WICEPREZES
Komisji Legislacyjnej

Marszałek Sejmu

SZEF
KANCELARII SEJMU

Warszawa, 16 lipca 2014 r.

BPSP-020-6(4)/14

Pani
Ewa KOPACZ
Marszałek Sejmu

W związku z wniesieniem w dniu 3 lipca 2014 r. do Marszałka Sejmu zawiadomienia o utworzeniu Komitetu Inicjatywy Ustawodawczej „STOP ROZBIÓRKOM ALTAN” Projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo budowlane oraz niektórych innych ustaw, zwanego dalej „Komitetem”, po uzyskaniu opinii Biura Legislacyjnego oraz Biura Prawnego i Spraw Pracowniczych, przedstawiam Pani Marszałek następujące stanowisko.

Tryb postępowania w sprawie wykonywania inicjatywy ustawodawczej przez obywateli określa *ustawa z dnia 24 czerwca 1999 r. o wykonywaniu inicjatywy ustawodawczej przez obywateli* (Dz. U. Nr 62, poz. 688), zwana dalej „ustawą”. Zgodnie z przepisem art. 4 ust. 1 ustawy, wniesiony do Marszałka Sejmu projekt ustawy powinien odpowiadać wymogom zawartym w Konstytucji RP, Regulaminie Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej oraz ustawie.

Biuro Legislacyjne w swojej opinii pominęło wymóg wskazany w art. 118 ust. 3 Konstytucji w zakresie określenia w projekcie ustawy skutków finansowych.

Natomiast, w ocenie Biura Prawnego i Spraw Pracowniczych przedłożony przez Komitet projekt ustawy spełnia wymóg wskazany w art. 118 ust. 3 Konstytucji w zakresie określenia skutków finansowych. W uzasadnieniu projektu wnioskodawcy stwierdzili, że przedłożony projekt ustawy nie spowoduje negatywnych skutków finansowych dla budżetu państwa ani jednostek samorządu terytorialnego. Wnioskodawcy wskazali, iż proponowane rozwiązania, w szczególności w zakresie przedmiotowym art. 3 projektu ustawy, nie spowodują

uszczerplenia dochodów budżetu państwa oraz jednostek samorządu terytorialnego z powodu zwolnień podatkowych.

W ocenie Biura Legislacyjnego przedłożony przez Komitet projekt ustawy spełnia wymogi zawarte w art. 34 ust. 2 Regulaminu Sejmu.

Biuro Legislacyjne zwraca uwagę, że uzasadnienie nie spełnia wymogu, o którym mowa w art. 34 ust. 3 Regulaminu Sejmu. Zgodnie ze wskazanym przepisem uzasadnienie powinno zawierać wyniki przeprowadzonych konsultacji.

W związku z powyższym, w ocenie Biura Legislacyjnego, przedmiotowy projekt ustawy ze względu na przedmiot regulacji podlega opiniowaniu przez następujące podmioty:

- Sąd Najwyższy – na podstawie art. 1 pkt 3 ustawy z dnia 23 listopada 2002 r. o Sądzie Najwyższym (Dz. U. z 2013 r. poz. 499 z późn. zm.);
- Prokuratora Generalnego – na podstawie art. 3 ust. 1 pkt 9 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (Dz. U. z 2011 r. Nr 270, poz. 1599 z późn. zm.);
- Naczelną Radę Adwokacką – na podstawie art. 58 pkt 9 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze (Dz. U. z 2009 r. Nr 146, poz. 1188 z późn. zm.);
- Krajową Radę Radców Prawnych – na podstawie art. 60 pkt 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2014 r. poz. 637);
- Narodowy Bank Polski – na podstawie art. 21 pkt 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o Narodowym Banku Polskim (Dz. U. z 2013 r. poz. 908, 1036);
- Krajową Radę Doradców Podatkowych – na podstawie art. 56 ust. 2 pkt 7 ustawy z dnia 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym (Dz. U. z 2011 r. Nr 41, poz. 213);
- Krajową Radę Biegłych Rewidentów – na podstawie art. 21 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 7 maja 2009 r. o biegłych rewidentach i ich samorządzie, podmiotach uprawnionych do badania sprawozdań finansowych oraz o nadzorze publicznym (Dz. U. z 2009 r. Nr 77, poz. 649);
- izby gospodarcze – na podstawie art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 30 maja 1989 r. o izbach gospodarczych (Dz. U. 2009 Nr 84 poz. 710), w szczególności z Krajową Izbą Gospodarczą.

Jednocześnie Biuro Legislacyjne zwraca uwagę na postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 9 września 2010 r. (III SO 16/10), dotyczące możliwości egzekwowania wymogów formalnych zawartych w Konstytucji i Regulaminie Sejmu wobec projektu obywatelskiego.

Sąd Najwyższy dokonując wykładni pojęcia „projekt” opowiedział się za jego wąskim rozumieniem i uznał, że nie dotyczy ono uzasadnienia, które jest elementem dodatkowym. W konsekwencji należy uznać, że na tym etapie procedury projekt przedkładany przez wnioskodawców nie musi spełniać wymagań, o których mowa w art. 34 ust. 2 i ust. 3 Regulaminu Sejmu z wyjątkiem wymogu przedstawienia skutków finansowych wykonania ustawy, co wynika wprost z Konstytucji. Z tym stanowiskiem zgadza się Biuro Prawne i Spraw Pracowniczych.

Odnosząc się do pozostałych wymogów formalnych zawiadomienia wynikających z art. 6 ust. 2 ustawy wskazać należy, iż przedłożone zawiadomienie zawiera pełną nazwę Komitetu, dane 15 osób tworzących Komitet oraz dokładny adres jego siedziby, jak również wymagane dane Pełnomocnika Komitetu i jego zastępcy.

Spełniając wymóg wynikający z art. 6 ust. 3 ustawy Komitet dołączył do zawiadomienia wykaz 1000 podpisów obywateli popierających projekt ustawy, odpowiadający przepisom ustawy i *rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 28 września 1999 r. w sprawie ustalenia wzoru wykazu obywateli, którzy udzielają oparcia projektowi ustawy stanowiącej przedmiot inicjatywy ustawodawczej (Dz. U. Nr 79, poz. 893).*

Podsumowując, przedłożony Pani Marszałek projekt ustawy odpowiada warunkom formalnym określonym w art. 6 ust. 2 i 3 ustawy. Zgodnie z art. 6 ust. 4 ustawy, Marszałek Sejmu postanawia o przyjęciu zawiadomienia, które doręcza się niezwłocznie pełnomocnikowi komitetu.

W związku z powyższym, uprzejmie proszę o podpisanie przez Panią Marszałek postanowienia o przyjęciu zawiadomienia o utworzeniu Komitetu Inicjatywy Ustawodawczej „STOP ROZBIÓRKOM ALTAN” Projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo budowlane oraz niektórych innych ustaw. Termin do wydania niniejszego postanowienia upływa w dniu **17 lipca br.**

SZEF KANCELARII SEJMU

Lech Czapla

MARSZAŁEK SEJMU
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, 16 lipca 2014 r.

BPSP-020-6(5)/14

Pan

Bartłomiej PIECH

Pełnomocnik

Komitetu Inicjatywy Ustawodawczej

„STOP ROZBIÓRKOM ALTAN”

Projektu ustawy o zmianie ustawy –

Prawo budowlane oraz niektórych innych
ustaw

Uprzejmie przekazuję postanowienie Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 16 lipca 2014 r. o przyjęciu zawiadomienia o utworzeniu Komitetu Inicjatywy Ustawodawczej „STOP ROZBIÓRKOM ALTAN” Projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo budowlane oraz niektórych innych ustaw.

MARSZAŁEK SEJMU

Ewa Kopacz

[Handwritten signature]

POSTANOWIENIE NR 46
MARSZAŁKA SEJMU
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
z dnia 16 lipca 2014 r.

**o przyjęciu zawiadomienia o utworzeniu Komitetu Inicjatywy
Ustawodawczej „STOP ROZBIÓRKOM ALTAN” Projektu ustawy
o zmianie ustawy – Prawo budowlane oraz niektórych innych ustaw**

Na podstawie art. 6 ust. 4 ustawy z dnia 24 czerwca 1999 r. o wykonywaniu inicjatywy ustawodawczej przez obywateli (Dz. U. z 1999 r. Nr 62, poz. 688 z późn. zm.) postanawiam o przyjęciu zawiadomienia o utworzeniu Komitetu Inicjatywy Ustawodawczej „STOP ROZBIÓRKOM ALTAN” Projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo budowlane oraz niektórych innych ustaw.

MARSZAŁEK SEJMU

Ewa Kopacz

Warszawa, 9 października 2014 r.

PROTOKÓŁ WSTĘPNY
Z PRZYJĘCIA PODPISÓW OBYWATELI POPIERAJĄCYCH PROJEKT
USTAWY O ZMIANIE USTAWY – PRAWO BUDOWLANE
ORAZ NIEKTÓRYCH INNYCH USTAW

Komitet Inicjatywy Ustawodawczej „STOP ROZBIÓRKOM ALTAN” Projektu ustawy o zmianie ustawy - Prawo budowlane oraz niektórych innych ustaw, na podstawie art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 24 czerwca 1999 r. o wykonywaniu inicjatywy ustawodawczej przez obywateli (Dz. U. Nr 62, poz. 688, z późn. zm.), składa projekt ustawy o zmianie ustawy - Prawo budowlane oraz niektórych innych ustaw wraz z uzasadnieniem oraz wykaz podpisów obywateli popierających projekt ww. ustawy, zebrany w 52 paczkach.

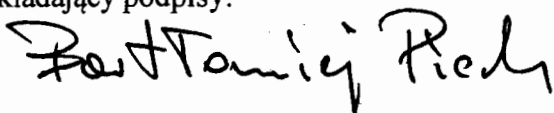
Paczki zostaną złożone w zamykanym pomieszczeniu. Przeliczenie kart wykazu, nastąpi w dniu 13 października 2014 r. o godz. 14.00 w Kancelarii Sejmu.

Przedstawiciele Komitetu mają możliwość uczestniczenia w czynności przeliczenia kart wykazu, jednak ich nieobecność nie wstrzymuje przeprowadzenia tej czynności.

Z ustalenia liczby kart wykazu sporządza się protokół.

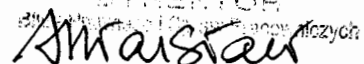
Komitet Inicjatywy Ustawodawczej,

składający podpisy:

Kancelaria Sejmu,

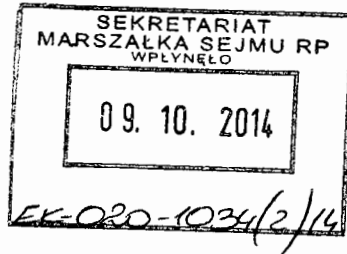
przyjmująca podpisy:

DYREKTOR
Biura Kancelarii Sejmu

Michał Talaśko-Siawoj

2353

Komitet Inicjatywy Ustawodawczej „STOP ROZBIÓRKOM ALTAN”
Projekt ustawy o zmianie ustawy - Prawo budowlane
oraz niektórych innych ustaw
ul. Bobrowiecka 1; 00-728 Warszawa tel. 22 101 34 44 altany@pzd.pl

Warszawa dn. 9.10.2014r.

Marszałek Sejmu RP
Pan Radosław Sikorski

Szanowny Panie Marszałku!

W imieniu Komitetu Inicjatywy Ustawodawczej „STOP ROZBIÓRKOM ALTAN” Projekt ustawy o zmianie ustawy - Prawo budowlane oraz niektórych innych ustaw, działając na podstawie art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 24 czerwca 1999 r. o wykonywaniu inicjatywy ustawodawczej przez obywateli, składamy na ręce Pana Marszałek projekt o zmianie ustawy - Prawo budowlane oraz niektórych innych ustaw wraz z uzasadnieniem oraz wykazem około 700 000 podpisów obywateli popierających projekt. Ilość obywateli, którzy swoim podpisem potwierdzili poparcie dla przedmiotowego projektu, nie tylko uzasadnia stwierdzenie realizacji warunku koniecznego dla wszczęcia postępowania ustawodawczego, ale również ukazuje znaczenie, jakie proponowana nowelizacja ma dla znacznej rzeszy Polaków. Proponowana przez obywateli nowelizacja ma na celu usunięcie luki w prawie budowlanym, która powoduje, że blisko 900 000 altan w rodzinnych ogrodach działkowych zostało zagrożonych nakazem rozbiórki.

Szanowny Panie Marszałku!

Jako przedstawiciele Komitetu, a pośrednio kilkuset tysięcy obywateli popierających projekt ustawy, zwracamy się z uprzejmą prośbą o przyjęcie projektu ustawy o zmianie ustawy - Prawo budowlane oraz niektórych innych ustaw i nadanie mu właściwego biegu. Jednocześnie pozwalamy sobie zaapelować do Pana o osobiste zaangażowanie się w sprawę i wsparcie swym autorytetem inicjatywy obywatelskiej, która służy zabezpieczeniu praw kilkuset tysięcy polskich działkowców. Niewątpliwie przyczyniłoby się to do rozpatrzenia projektu w możliwie krótkim terminie i zwiększyło jego szanse na uzyskanie poparcia w Sejmie. Pragniemy zwrócić uwagę Pana Marszałka, że kwestia terminu zmiany prawa budowlanego jest o tyle istotna, iż konsekwencje braku precyzyjnych zapisów w ustawie dotyczą coraz szerszej rzeszy działkowców, wobec których organy nadzoru budowlanego orzekają nakaz rozbiórki altan wzniesionych przez ich rodziny w dobrej wierze.

Licząc na pozytywny rozpatrzenie naszego wystąpienia przez Pana Marszałka, załączamy wyrazy szacunku

Zastępca Pełnomocnika

Tomasz Terlecki

Pełnomocnik

Bartłomiej Piech

Załączniki:

1. projekt ustawy o zmianie ustawy - Prawo budowlane oraz niektórych innych ustaw z uzasadnieniem
3. wykaz 682 847 podpisów obywateli popierających projekt ustawy o zmianie ustawy - Prawo budowlane oraz niektórych innych ustaw

09.10.2014

MARSZAŁEK SEJMU
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, 23 października 2014 r.

BPSP- 020-6 (13)/14

Pan

Bartłomiej PIECH

Pełnomocnik

Komitetu Inicjatywy Ustawodawczej

„STOP ROZBIÓRKOM ALTAN”

projektu ustawy o zmianie ustawy –

Prawo budowlane oraz niektórych innych ustaw

Zgodnie z art. 10 ust. 3 ustawy z dnia 24 czerwca 1999 r. o wykonywaniu inicjatywy ustawodawczej przez obywateli (Dz. U. z 1999 r. Nr 62, poz. 688 z późn. zm) zawiadamiam, że wniesiony w dniu 9 października 2014 r. projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo budowlane oraz niektórych innych ustaw zostanie skierowany do pierwszego czytania w Sejmie.

Jednocześnie pragnę nadmienić, iż w myśl art. 14 ust. 1 ustawy o wykonywaniu inicjatywy ustawodawczej przez obywateli w pracach nad projektem ustawy Komitet reprezentuje przedstawiciel lub osoba uprawniona do jego zastępstwa, powołana w trybie określonym w art. 5 ust. 3 i art. 6 ust. 2 pkt 3 ustawy.

Radosław Sikorski

SZEF
KANCELARII SEJMU

Warszawa, 27 października 2014 r.

BPSP-020-6(12)/14

Pan

Radosław SIKORSKI

Marszałek Sejmu

Uprzejmie informuję, iż po wniesieniu w dniu 9 października 2014 r. do Marszałka Sejmu, przez Pełnomocnika Komitetu Inicjatywy Ustawodawczej „STOP ROZBIÓRKOM ALTAN” projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo budowlane oraz niektórych innych ustaw, projektu ww. ustawy wraz z załączonym wykazem podpisów obywateli udzielających poparcia przedłożonemu projektowi, Biuro Prawne i Spraw Pracowniczych sprawdziło czy projekt ustawy jest tożsamy z projektem przyjętym przez Marszałka Sejmu postanowieniem z dnia 16 lipca 2014 r. oraz czy została złożona wymagana liczba podpisów.

Na podstawie § 8 ust. 1 i 2 zarządzenia Szefa Kancelarii Sejmu z dnia 25 września 2000 r. w sprawie określenia trybu postępowania w Kancelarii Sejmu dotyczącego inicjatywy ustawodawczej obywateli powołano zespół liczący do sprawdzenia prawidłowości złożonych podpisów. Zespół w dniach od 13 do 21 października 2014 r. dokonał następującego ustalenia: wykaz podpisów obywateli zawiera 71 855 stron znajdujących się w 144 teczkach; ogółem zweryfikowano 107 647 podpisów znajdujących się na pierwszych 11 000 stronach (22 tecki), z których 106 317 uznano za złożone prawidłowo, natomiast 1 330 podpisów złożono wadliwie. Wobec powyższego uznać należy, że spełniony został wymóg złożenia co najmniej 100 000 podpisów osób udzielających poparcia projektowi ustawy.

Przy sprawdzaniu prawidłowości udzielenia poparcia projektowi ustawy badano czy dostarczone wykazy podpisów spełniają wymogi zawarte w art. 9 ust. 2 ustawy o wykonywaniu inicjatywy ustawodawczej przez obywateli (Dz. U. z 1999 r. Nr 62, poz. 688

z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą”, tj. czy zawierają: imię (imiona), nazwisko, adres zamieszkania (ze wskazaniem nazwy miejscowości, nazwy ulicy, numeru domu oraz numeru mieszkania), a także numer ewidencyjny PESEL i podpis osoby udzielającej poparcia projektowi ustawy. Ponadto sprawdzano, czy każda strona wykazu zawiera nazwę Komitetu oraz tytuł projektu ustawy, której obywatel udziela poparcia.

Na podstawie przeprowadzonych czynności ustalono, iż projekt ustawy wraz załączonymi wykazami podpisów został złożony w przewidzianym ustawą terminie, treść przedłożonego projektu nie została zmieniona w stosunku do projektu przyjętego przez Marszałka Sejmu w dniu 16 lipca 2014 r., a do projektu załączono wymaganą liczbę prawidłowo złożonych podpisów osób udzielających poparcia projektowi ustawy. Wobec powyższego, zgodnie z art. 10 ust. 3 ustawy, istnieje podstawa do skierowania projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo budowlane oraz niektórych innych ustaw do pierwszego czytania w Sejmie i zawiadomienia o tym Pełnomocnika Komitetu.

Wojciech Opałka

Janusz Czapla
Janusz Czapla

Warszawa, 7 października 2014 r.

BPSP-020-6 (M)/14

SEKRETARIAT GMS/ZDG

L.dz.

Data wpływu 27. 10. 2014 r.

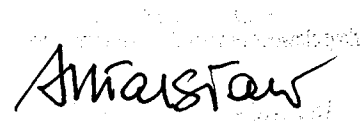
Pani

Joanna ŻÓŁTAŃSKA

Wicedyrektor

Gabinetu Marszałka Sejmu

W związku z wniesieniem przez Pełnomocnika Komitetu Inicjatywy Ustawodawczej „STOP ROZBIÓRKOM ALTAN” do Marszałka Sejmu projektu *ustawy – Prawo budowlane oraz niektórych innych ustaw*, spełniającego wymagania niezbędne do skierowania go do pierwszego czytania, Biuro Prawne i Spraw Pracowniczych przekazuje projekt ww. ustawy wraz z kompletem dokumentów zgromadzonych w sprawie, w celu nadania sprawie dalszego biegu.

Ania Staw

Warszawa, 12 listopada 2014 r.

BAS-WAPEiM-2581/14

Pan
Radosław Sikorski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia prawna
w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej obywatelskiego projektu
ustawy o zmianie ustawy – Prawo budowlane oraz niektórych innych ustaw
(pełnomocnik komitetu inicjatywy ustawodawczej: Bartłomiej Piech)

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 roku – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (Monitor Polski z 2012 r. poz. 32, ze zmianami) sporządza się następującą opinię:

I. Przedmiot projektu ustawy

Przedmiotem projektu ustawy jest nowelizacja: ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2013 r. poz. 1409, ze zm.), ustawy z dnia 13 grudnia 2013 r. o rodzinnych ogrodach działkowych (Dz. U. z 2014 r. poz. 40), ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2010 r. Nr 95, poz. 613, ze zm.).

Celem projekt ustawy jest doprecyzowanie pojęcia altany działkowej, zmierzające do usunięcia wątpliwości interpretacyjnych dotyczących konstrukcji tych obiektów, które pojawiły się na gruncie stosowania obowiązujących przepisów.

Projektowana ustawa ma wejść w życie z upływem 14 dni od dnia ogłoszenia.

II. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem ustawy

Sprawy objęte opiniowanym projektem ustawy nie są regulowane w obowiązujących przepisach prawa UE.

III. Analiza przepisów projektu pod kątem ustalonego stanu prawa Unii Europejskiej

Prawo Unii Europejskiej nie reguluje kwestii zawartych w przepisach opiniowanego projektu ustawy.

IV. Konkluzja

Przedmiot obywatelskiego projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo budowlane oraz niektórych innych ustaw nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Szef Kancelarii Sejmu

Lech Czapla

Warszawa, 12 listopada 2014 r.

BAS-WAPEiM-2582/14

Pan
Radosław Sikorski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia w sprawie stwierdzenia, czy obywatelski projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo budowlane oraz niektórych innych ustaw (pełnomocnik komitetu inicjatywy ustawodawczej: Bartłomiej Piech) jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej w rozumieniu art. 95a Regulaminu Sejmu

Przedmiotem projektu ustawy jest nowelizacja: ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2013 r. poz. 1409, ze zm.), ustawy z dnia 13 grudnia 2013 r. o rodzinnych ogrodach działkowych (Dz. U. z 2014 r. poz. 40), ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2010 r. Nr 95, poz. 613, ze zm.).

Celem projekt ustawy jest doprecyzowanie pojęcia altany działkowej, zmierzające do usunięcia wątpliwości interpretacyjnych dotyczących konstrukcji tych obiektów, które pojawiły się na gruncie stosowania obowiązujących przepisów.

Projekt ustawy nie jest objęty zakresem regulacji prawa Unii Europejskiej.

Obywatelski projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo budowlane oraz niektórych innych ustaw **nie jest** projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej w rozumieniu art. 95a Regulaminu Sejmu.

Szef Kancelarii Sejmu

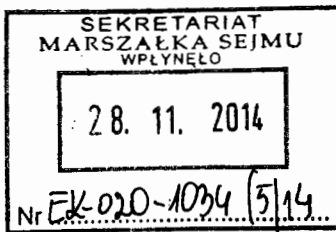

Lech Czapla

Komitet Inicjatywy Ustawodawczej „STOP ROZBIÓRKOM ALTAN”
Projekt ustawy o zmianie ustawy - Prawo budowlane
oraz niektórych innych ustaw
ul. Bobrowiecka 1; 00-728 Warszawa tel. 22 101 34 44 altany@pzd.pl

Warszawa, dn. 28 listopada 2014r.

Marszałek Sejmu RP
Szanowny Pan Radosław Sikorski

Szanowny Panie Marszałku!

W imieniu Komitetu Inicjatywy Ustawodawczej „STOP ROZBIÓRKOM ALTAN” Projekt ustawy o zmianie ustawy - Prawo budowlane oraz niektórych innych ustaw, pragniemy poinformować, że na podstawie art. 14 ust. ustawy z dnia 24 czerwca 1999 roku o wykonywaniu inicjatywy ustawodawczej przez obywateli, jako przedstawiciela reprezentującego Komitet w pracach nad projektem ustawy wskazano:

- **Bartłomieja Piech**, zam. [adres], jako przedstawiciela reprezentującego Komitet Inicjatywy Ustawodawczej „STOP ROZBIÓRKOM ALTAN” - Projekt ustawy o zmianie ustawy - Prawo budowlane oraz niektórych innych ustaw w pracach nad projektem ustawy;
- **Tomasza Macieja Terleckiego**, zam. [adres], jako osobę uprawnioną do zastępstwa wskazanego wyżej przedstawiciela reprezentującego Komitet Inicjatywy Ustawodawczej „STOP ROZBIÓRKOM ALTAN” - Projekt ustawy o zmianie ustawy - Prawo budowlane oraz niektórych innych ustaw w pracach nad projektem ustawy.

Z wyrazami szacunku

Zastępca Pełnomocnika

Tomasz Terlecki

Pełnomocnik

Bartłomiej Piech